

Lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483);

SFS 2001:970

Utkom från trycket
den 7 december 2001

utfärdad den 29 november 2001.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483)

dels att 3 kap. 1 §, 10 kap. 9 §, 14 kap. 7 § och 23 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 23 kap. 4 § skall ha följande lydelse.

3 kap.

1 §² Skattemyndigheten skall registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag enligt 5 kap. eller betala arbetsgivaravgifter,

2. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § mervärdesskattelagen och av den som är skattskyldig endast på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 nämnda lag,

3. den som är grupphuvudman,

4. den som omsätter varor enligt 3 kap. 30 a § första stycket 1 och 2 samt andra och fjärde styckena mervärdesskattelagen, samt

5. den som gör sådant gemenskapsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen.

En fysisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 1 § första stycket är behörig att fatta beslut som rör den personen.

En juridisk person skall för visst år vara registrerad hos den skattemyndighet som enligt 2 kap. 2 § första–fjärde styckena var behörig att fatta beslut som rör den personen.

I samband med ett beslut enligt 2 kap. 5 § får beslutas att registreringen skall ske hos den skattemyndighet som tar över behörigheten att fatta beslut.

10 kap.

9 §³ En skattedeklaration skall lämnas av

1. den som har varit skyldig att göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter eller som har gjort ett skatteavdrag utan att vara skyldig att göra det,

¹ Prop. 2001/02:28, bet. 2001/02:SkU8, rskr. 2001/02:62.

² Senaste lydelse 1999:1300.

³ Senaste lydelse 1998:347.

2. den som har betalat ut sådan ersättning som skatteavdrag skall göras från enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta,

3. handelsbolag som är skattskyldigt enligt mervärdesskattelagen (1994:200),

4. annan som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen med undantag av en sådan mervärdesskattegrupp som avses i 6 a kap. 1 § nämnda lag, allt om inte annat följer av 31 eller 32 §,

5. den som är gruppchef,

6. den som omfattas av beslut enligt 11 §, och

7. den som skall registreras enligt 3 kap. 1 § första stycket 4 eller 5.

14 kap.

7 §⁴ Skattemyndigheten får besluta om skatterevision för att kontrollera att deklara- tions- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt eller, att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma.

Skattemyndigheten får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket av någon annan än den som revideras.

Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringsla- gen (1999:1078),

2. någon annan juridisk person än dödsbo,

3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,

4. den som ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap., och

5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324).

23 kap.

Ombud för utländsk företagare

4 §⁵ En utländsk företagare som är skattskyldig enligt mervärdesskattela- gen (1994:200) skall utse ett ombud som är godkänt av skattemyndigheten. Ombudet skall enligt fullmakt av den utländska företagaren svara för redo- visningen av mervärdesskatt för den verksamhet som skattskyldigheten om- fattar och i övrigt företräda den utländska företagaren i frågor som gäller mervärdesskatt. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos ombudet.

Vad som anges i första stycket gäller inte om Sverige har en särskild över- enskommelse om ömsesidigt bistånd för indrivning av skattefordringar och utbyte av information i skatteärenden med det land i vilket den utländske fö- retagaren har sätet för sin ekonomiska verksamhet eller sitt fasta etablerings- ställe, eller är bosatt eller stadigvarande vistas. En sådan överenskommelse skall ha en räckvidd som är likartad med den som föreskrivs i

⁴ Senaste lydelse 1999:1118.

⁵ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

– rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för återvinning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska struktur- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt beträffande mervärdesskatt och vissa punktskatter⁶,

– rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning⁷, och i

– rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt)⁸.

En utländsk företagare får utse ett sådant ombud som anges i första stycket även om Sverige har en överenskommelse av det slag som anges i andra stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas i fråga om 3 kap. 1 § och 10 kap. 9 § i paragrafernas nya lydelse i fråga om skattskyldighet som inträder den 1 juli 2002 eller senare.

På regeringens vägnar

BOSSE RINGHOLM

Anita Saldén-Enérus
(Finansdepartementet)

⁶ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. (Celex 376L0308). Direktivet senast ändrat genom rådets direktiv 2001/44/EG, EGT L 175, 28.6.2001, s. 17 (Celex 32001L0044).

⁷ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. (Celex 377L0799). Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt, EGT C 241, 29.8.1994, s. 276 (Celex 11994NN01/13/B).

⁸ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. (Celex 392R0218).

